

LITT OM VÆR OG VIND I DET TRONDHJEMSKE

AV OVERLÆRER M. K. HÅKONSON-HANSEN

Når en mann på grunn av sine interesser for naturen og dens mange forskjellige ytringsmåter — fenomenene som vi til daglig kaller dem — fordyper sig mere enn ganske almindelig i disse ytringsmåter, så er det ikke sjelden fritt for at folk trekker på smilebåndet og lar det se ut som om vedkommende mann kanskje er en raring som samler på interesser som folk i almindelighet finner det er til liten nytte å sysle med. Og dette til tross for at noen hver av oss til daglig snart på en måte, snart på en annen finner oss stillet avhengig av været. Det er derfor meget ved værets fenomener som kan tiltrekke sig et interessert menneskes oppmerksomhet. Og egge dets lyst til å reise spørsmål.

Slik er det gått til at en og annen har funnet det å lønne sig å vie været en lang og standhaftig oppmerksomhet. Ja, der er jo dem som staten gir lønn til for at de skal kunne vie sig til studiet av været og dets skiftende former. Disse menn er våre så kalte meteorologer.

Imidlertid er der vel en og annen som tar studiet av været av pur interesse, d. e. uten å tenke på lønnen. Jeg kjenner således en mann som i henvend et halvt hundreår har gitt sig av med vær-iakttagelser og granskninger uten at han hadde en bitanke som siktet hen imot noget der lignet lønn. Denne mann står mig så nær, at jeg ikke akter å røbe hvem det er jeg mener. «Jeg har ikke sett ham i ryggen», sa reinskytteren, han hadde vært på ulovlig jakt. Sikkert er det imidlertid, at dette å kunne følge sine interesser — særlig dem for naturen og dens fenomener — er på mange måter underholdende, ja lærerikt.

Skal jeg nevne noen av de ting som vår mann — ham, som vi ikke har hatt anledning til å betrakte fra ryggsiden — har hatt leilighet til å avlure naturen, kan det bli en liste av betraktelig lengde. Vi tar da de vesentlige av de meteorologiske resultater som fremgår av våre iakttagelser. Det bør da også nevnes at vårt studiefelt har vært Trøndelagen med denne landsdels mange fjorder og fjell.

Det er da å bemerke at vi er kommet op i en årlig middeltemperatur av henimot $+ 5^{\circ}0$ C. ($+ 4^{\circ}7$ C.).

Et årlig antall frostdøgn på omtrent 140. Et antall ekte vinterdøgn (o: døgn med ubrutt frost) på 45 og ekte sommerdøgn på sånn en 25.

Lufttrykksmediet synes å ligge litt over 754 mm.

De hyppigste vinder i vintertiden er S og SSW, i sommertiden WNW, NW og NNW. Stormene er ikke sjeldne, særlig i vintertiden.

Vinder fra det indre av landet er tørre (f. eks. SE), vindene fra havsiden (W) er varme og fuktige.

Den årlige nedbørhøide svinger omkring 800 mm. og nedbørdøgnenes antall vil gjerne være noe over 200, snedøgnenes noe under 100.

Marken vil som oftest ligge tildekket med sne omkring et par hundre dager. Ellers er det ikke ualmindelig at *førefuls vinteren er snebar*.

Den hyppigste nedbør kommer inn med de oftest optredende vindretninger. I almindelighet er dog vel havvindene de, som bringer den meste nedbør. Snevær kommer særdeles ofte fra NW.

På grunn av havets nærhet har Trondhjems himmel et forholdsvist stort skydekke — gjennomsnittlig mellom 7 og 8 tiendedeler av himlen dekket.

Sådan tar forholdene sig ut for et raskt overblikk. Men der vil være tilstrekkelig både tid og plass til å endre det som måtte finnes å behøve endring efter endrede tider og forhold. Værgudene er kanskje mere lunefulle enn de andre. Og krever hyppigere forandring. Så et normaltall ikke blir gammelt.

M. K. Håkonson-Hansen.